EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 13.7.2026.
COM(2026) 367 final

2026/0194 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju papildprotokolu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šā priekšlikuma mērķis ir saņemt Eiropas Savienības Padomes ("Padome") atļauju Eiropas Komisijai ("Komisija") Eiropas Savienības vārdā parakstīt Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 198) ("Varšavas konvencija" jeb "Konvencija") papildprotokolu ("protokols").

Komisija arī plāno iesniegt priekšlikumu Padomes Lēmumam, ar ko Komisiju pilnvaro Eiropas Savienības vārdā noslēgt protokolu, kā arī priekšlikumu Padomes Lēmumam, ar ko Komisiju pilnvaro vēlāk Eiropas Savienības vārdā noslēgt Varšavas konvenciju.

Protokols ir īpaši svarīgs, ņemot vērā draudus, ko smagā un organizētā noziedzība, un vispārīgāk – finanšu noziegumi – rada ekonomikas drošībai Eiropas Savienībā un ārpus tās. Var atzīmēt, ka ieņēmumus, kas gūti no nelikumīgām darbībām, bieži izmanto, lai iefiltrētos likumīgajā ekonomikā vai citām noziedzīgām darbībām. Tam ir tālejošas un destabilizējošas sekas, kas ietekmē finanšu sistēmas, sabiedrību, tiesiskumu un uzticību publiskajām iestādēm. Būtiska nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas iezīme ir tā, ka tā tiek īstenota starptautiskā mērogā. Tāpēc efektīvai starptautiskai sadarbībai finanšu noziegumu apkarošanā ir būtiska nozīme.

Protokols ir pilnībā saderīgs ar ES tiesībām kopumā un jo īpaši ar attiecīgo Savienības *acquis*. Tas ietver Direktīvu (ES) 2024/1640[1] par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai (NILLN6). Tomēr līdz tās piemērošanas sākumam 2027. gada 10. jūlijā joprojām ir piemērojama Direktīva (ES) 2015/849[2], kas grozīta ar Direktīvu (ES) 2018/843[3].

Protokolā ir ietverti arī noteikumi par aktīvu atgūšanu un tiesu iestāžu sadarbību aktīvu atgūšanas jomā, un tādējādi tas arī ir pilnībā saderīgs ar attiecīgo Savienības *acquis*.

Protokols un tā piemērošana stiprinās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas regulējumu visā pasaulē (palīdzot gan finanšu ziņu vākšanas vienībām, gan līdzekļu atguves dienestiem) starp visām Eiropas Padomes dalībniecēm un galvenajiem starptautiskajiem partneriem, kas var kļūt par protokola Pusi.

Vispārīga informācija

Varšavas konvencija, kas pieņemta 2005. gada 16. maijā, aptver vairākus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas un apkarošanas aspektus. Tās pamatā ir Konvencija par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 141) ("Strasbūras konvencija"). ES parakstīja Varšavas konvenciju 2009. gada 2. aprīlī, bet vēl nav to ratificējusi. Līdz 2023. gada 18. decembrim konvenciju bija parakstījušas 25 dalībvalstis, no kurām 23 to ir ratificējušas.

Kopš Varšavas konvencijas pieņemšanas 2005. gadā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vide un plašākā nozīmē finanšu noziegumu vide ir strauji attīstījusies. Tas ir rosinājis turpināt attīstīt arī tiesisko regulējumu un starptautiskos standartus. Pētījumos un konsultācijās, ko

[1] OV L, 2024/1640, 19.6.2024.
[2] OV L 141, 5.5.2015., 73.–117. lpp.
[3] OV L 156, 19.6.2018., 43.–74. lpp.

īstenojušas konkrēti ekspertu komiteja, kuras pārziņā ir Eiropas konvenciju sadarbības krimināllietās jomā darbība (*PC-OC*) un Konvencijas Pušu konference, tika uzsvērta vajadzība pēc jauna saistoša instrumenta.

Vienlaikus norises ES līmenī, jo īpaši jauni tiesību akti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas un terorisma finansēšanas apkarošanas jomā, kā arī par aktīvu atgūšanu, pastiprināja nepieciešamību risināt šos jautājumus plašākā Eiropas kontekstā. Tā rezultātā Eiropas Padome 2023. gadā izveidoja Noziedzīgi iegūtu aktīvu atgūšanas ekspertu komiteja (*PC-RAC*), lai risinātu sarunas un izstrādātu Konvencijas papildprotokolu.

Padome 2024. gada 13. jūnijā pilnvaroja Komisiju Eiropas Savienības vārdā piedalīties sarunās par Varšavas konvencijas papildprotokolu. Komisija piedalījās sarunās saskaņā ar Padomes lēmumu un pamatojās uz tajā izklāstītajām sarunu norādēm. Komisija apspriedās ar Padomes īpašo komiteju sarunām par ieņemamo nostāju un nodrošināja protokola saderību ar ES *acquis*.

Sarunu sesijas notika īpašās *PC-RAC* sanāksmēs. No 2024. gada maija līdz 2025. gada decembrim notika septiņas sarunu sesijas. Krimināltiesisko problēmu komiteja (*CDPC*) 2025. gada 25. novembrī apstiprināja protokola projektu un tam pievienoto paskaidrojuma ziņojuma projektu, kurā bija vajadzīgas pēdējās izmaiņas. Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja 2026. gada 23. aprīlī pieņēma atzinumu par protokola projektu. Ministru komiteja savā 135. sanāksmē 2026. gada 15. maijā pieņēma protokolu, pieņēma zināšanai tā paskaidrojuma ziņojumu un vienojās protokolu atvērt parakstīšanai 2026. gada 14. oktobrī.

Šis protokols stāsies spēkā tā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā piecas parakstītājas, tostarp vismaz trīs Eiropas Padomes dalībvalstis, ir izteikušas piekrišanu atzīt protokolu par saistošu saskaņā ar tā 38. panta 1. punktu.

ES var parakstīt protokolu kā Varšavas konvencijas parakstītāja saskaņā ar Protokola 37. pantu.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Protokols ir tieši saistīts ar kopīgiem ES noteikumiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu un terorisma finansēšanas apkarošanu, kā arī aktīvu atgūšanu un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās. Protokolā ir ietverti noteikumi par finanšu ziņu vākšanas vienībām, to kompetenci attiecībā uz piekrišanas apturēšanu un atsaukšanu darījumiem, kontiem un darījumu attiecībām, to savstarpējo sadarbību, kā arī par centralizēta automatizēta mehānisma izveidi valsts līmenī (vai līdzīgu mehānismu, kas satur informāciju par bankas kontiem, maksājumu kontiem, vērtspapīru kontiem, individuālajiem seifiem un virtuālo aktīvu kontiem). Noteikumi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu un terorisma finansēšanas apkarošanu ir saskaņoti un saderīgi ar ES nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas tiesību aktu kopumu un, konkrētāk, ar Direktīvu (ES) 2024/1640 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

No otras puses, noteikumi par konfiskāciju, tostarp par paplašinātu konfiskāciju un konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma, arī ir saderīgi ar ES *acquis*, proti, Direktīvu 2014/42/ES[4] un Direktīvu (ES) 2024/1260[5]. Turklāt noteikumi par aktīvu atguves dienestu izveidi, to piekļuvi informācijai, kā arī par aktīvu pārvaldības biroju izraudzīšanos un aktīvu pārvaldību, arī aktīvu pārvaldības plānošanu un pārdošanu pirms konfiskācijas, atbilst Direktīvai (ES) 2024/1260. Protokolā ir iekļauti arī noteikumi par aktīvu atkārtotu

[4] OV L 127, 29.4.2014., 39.–50. lpp.
[5] OV L, 2024/1260, 2.5.2024.

izmantošanu sociāliem mērķiem, rīku informācijas par aktīviem sniegšanai aktīvu atguves dienestiem, aktīvu pārvaldības birojiem un citām iestādēm, kā arī par resursiem kompetento iestāžu personāla apmācībai par aktīvu atgūšanu saskaņā ar Direktīvu (ES) 2024/1260.

Ar Direktīvu (ES) 2024/1260 aizstāja Direktīvu 2014/42/ES, kas joprojām ir spēkā attiecībā uz sadarbību ar Īriju, kas nepiedalās Direktīvā (ES) 2024/1260. Ar Direktīvu 2014/42/ES daļēji aizstāja Padomes Pamatlēmumu 2005/212/TI[6], kas joprojām ir spēkā attiecībā uz sadarbību ar Dāniju, kura nepiedalās ne Direktīvā (ES) 2024/1260, ne Direktīvā 2014/42/ES.

Regulā (ES) 2018/1805[7] ir izklāstīti noteikumi par tiesu iestāžu sadarbību starp dalībvalstīm iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu atzīšanas un izpildes nolūkā. Tas cita starpā ietver noteikumus par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu nosūtīšanu, atzīšanu un izpildes procedūru, iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību un atsavināšanu pārrobežu lietās (tostarp iepriekšēju pārdošanu), īpašumu restitūciju cietušajiem, kā arī rīcību ar konfiscēto īpašumu vai naudu, kas iegūta pēc īpašuma pārdošanas (tostarp nolūkā izmaksāt kompensāciju cietušajiem un reglamentēt aktīvu sadali starp dalībvalstīm). Turklāt regulā ir ietverti noteikumi par tādu izmaksu segšanu un sadali, kas saistītas ar pārrobežu iesaldēšanas rīkojumu izpildi, un par skarto personu procesuālajām tiesībām, tostarp attiecībā uz paziņošanas pienākumiem un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Šos jautājumus plaši reglamentē arī Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem[8] un Padomes Pamatlēmums 2003/577/TI (2003. gada 22. jūlijs) par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus[9], pamatlēmumi paliek spēkā attiecībā uz sadarbību ar Īriju un Dāniju, kuras nepiedalās Regulā (ES) 2018/1805.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Protokols atbilst attiecīgajiem ES noteikumiem un politikai jomās, uz kurām tas attieksies (kā aprakstīts iedaļā "Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā"). Plašākā kontekstā protokols atbilst ES juridiskajiem instrumentiem un politikai, kas pieņemti brīvības, drošības un tiesiskuma telpā saskaņā ar LESD trešās daļas V sadaļu un kas veicina ES cīņu pret finanšu noziegumiem, arī noziegumiem, kuri skar Savienības finanšu intereses, un nelikumīgām finanšu plūsmām, kā arī Savienības saistībām saskaņā ar citiem attiecīgiem daudzpusējiem nolīgumiem.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Materiālais juridiskais pamats

Uz tām protokola daļām, kas attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas pasākumiem, tostarp finanšu ziņu vākšanas vienībām piešķirtajām apturēšanas pilnvarām un mehānisma izveidi informācijas iegūšanai par bankas kontiem, attiecas LESD 114. pants. Šie komponenti veido šā Padomes lēmuma priekšlikuma pamatu, kas atšķiras no tiem protokola komponentiem, kuri vērsti uz aktīvu atgūšanas centieniem (tostarp valstu noteikumu pilnveidi attiecībā uz iesaldēšanu un konfiskāciju, aktīvu izsekošanu un aktīvu pārvaldību, aizsardzības pasākumiem, kā arī starptautisko sadarbību starp tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm) un kuri tiks apkopoti atsevišķā priekšlikumā Padomes lēmumam. Tā materiālais juridiskais pamats ir LESD 82. panta 2. punkts, 83. panta 1. un 2. punkts un 87. panta 2. punkts.

---

6 OV L 68, 15.3.2005., 49.–51. lpp.
7 OV L 303, 28.11.2018., 1.–38. lpp.
8 OV L 328, 24.11.2006., 59.–78. lpp.
9 OV L 196, 2.8.2003., 45.–55. lpp.

Ņemot vērā paredzētā nolīguma priekšmetu, ir lietderīgi, ka Komisija iesniedz Padomei divus priekšlikumus.

Procesuālais juridiskais pamats

LESD 218. panta 5. punktā ir paredzēts, ka tad, ja paredzētais nolīgums vienīgi vai galvenokārt neattiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, Komisija iesniedz priekšlikumu Padomei. Padome pieņem lēmumu, ar ko atļauj parakstīt nolīgumu.

Komisija ierosina atļaut parakstīt protokolu ar noteikumu, ka tas tiks noslēgts vēlāk.

Tādējādi **procesuālais juridiskais pamats** ierosinātajam lēmumam atļaut parakstīt paredzēto nolīgumu ir LESD 218. panta 5. punkts.

Savienības kompetence

Starptautisko nolīgumu daba (“tikai ES” vai “jaukts”) ir atkarīga no konkrētā priekšmeta saderības ar Savienības kompetenci.

LESD 3. panta 2. punkts nosaka, ka Savienības ekskluzīvā kompetencē ir “noslēgt starptautisku līgumu (...), ciktāl līguma slēgšana ietekmē Savienības kopīgos noteikumus vai maina to darbības jomu”. Konkrētāk, Eiropas Savienības Tiesa ir precizējusi, ka “šāda riska [ka var kaitēt Savienības kopīgiem noteikumiem vai grozīt to darbības jomu] konstatējums nenozīmē, ka jābūt pilnīgai saskaņai starp to jomu, uz kuru attiecas starptautiskās saistības, un to, kuru regulē Savienības tiesiskais regulējums”, bet ka “tādas saistības var ietekmēt vai mainīt Savienības kopīgo noteikumu piemērošanas jomu arī tad, ja šīs saistības ietilpst nozarē, kura lielākoties jau tiek regulēta ar šiem noteikumiem”([1]). Šīs argumentācijas pamatā ir Tiesas atzinums, ka “(...) tad, kad ir jānoskaidro, vai kritērijs, kas iekļauts frāzē “joma, uz kuru lielā mērā jau attiecas Kopienas noteikumi”, ir izpildīts, analīze ir jābalsta ne tikai uz konkrēto noteikumu piemērošanas jomu, bet arī uz to raksturu un saturu. Svarīgi arī ir ņemt vērā ne tikai attiecīgo jomu reglamentējošo Kopienu tiesību aktu faktisko stāvokli, bet arī to attīstības perspektīvas, ja to ir iespējams paredzēt šīs analīzes veikšanas brīdī” (šajā sakarā skatīt Atzinumu 2/91, 25. un 26. punkts).[2]

Lai gan dalībvalstis joprojām ir kompetentas attiecībā uz dažām papildprotokola daļām un jo īpaši attiecībā uz noteikumiem par centralizētu automatizētu mehānismu izveidi un to *FIU* piešķirtajām apturēšanas pilnvarām, ES ir kompetence attiecībā uz ievērojamu daļu Konvencijas noteikumu, un tāpēc tai būtu jāparaksta Konvencija kopā ar dalībvalstīm.

Līgumi un jo īpaši LESD 26. un 114. pants piešķir ES kompetenci iekšējā tirgus jomā, kas daļēji aptver jautājumus, kurus reglamentē Konvencijas Nr. 198 papildprotokols.

ES **jau ir pieņēmusi tiesību aktus** dažādās jomās, uz kurām attiecas Konvencijas Nr. 198 papildprotokols.

Noteikumi, kuru juridiskais pamats ir LESD 114. pants:

- 2. pants (attiecībā uz virtuālo aktīvu un virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēju definīcijām), 9. pants (prasība izveidot mehānismus informācijas par bankas kontiem izgūšanai) un 10. un 28. pants (piekrišanas attiecībā uz aizdomīgiem darījumiem, kontiem un darījuma attiecībām apturēšana vai atsaukšana un saistītu *FIU* savstarpējo sadarbība) ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2024/1640 par mehānismiem, kas dalībvalstīm jāievieš, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai (NILLN6) un Regulas (ES) 2023/1114 par kriptoaktīvu tirgiem darbības jomā.

Noteikumi, kuru juridiskais pamats ir LESD 82. panta 1. un 2. punkts, 83. panta 1. un 2. punkts un 87. panta 2. punkts:

- uz 2. panta 2. punktu (terorisma finansēšanas definīcija) attiecas Direktīva (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu[10];
- uz protokola 3.–5. pantu (paplašināta konfiskācija, konfiskācija bez notiesājoša sprieduma un trešo personu īpašuma konfiskācija), 6. pantu (pagaidu pasākumi), 8. pantu (finanšu izmeklēšana), 11. un 12. pantu (aktīvu atguves dienestu izveide un to piekļuve informācijai), 13.–15. pantu (aktīvu pārvaldība, aktīvu pārvaldības biroju izveide, pirmskonfiskācijas pārdošana), 16. pantu (iesaldēta un konfiscēta īpašuma izmantošana), 17. pantu (piekļuve informācijai par iesaldētu un konfiscētu īpašumu), kā arī 29. pantu (starptautiskā sadarbība starp aktīvu atguves dienestiem), 33. un 34. pantu (drošības pasākumi, resursi un apmācība) attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1260 par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju[11];
- uz 9. panta 2. punktu (tiesībaizsardzības iestāžu, arī aktīvu atguves dienestu, piekļuve informācijai par bankas kontiem) attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1153, ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem[12];
- 18. pants (sadarbības vispārīgie principi), 24. un 25. pants (standarta veidlapas), 26. pants (īpašuma atgriešana) un 27. pants (īpašuma sadale) ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1805 par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu[13] darbības jomā;
- 19. pants par personas datu nosūtīšanu ir savstarpēji saistīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināLsodus, un par šādu datu brīvu apriti[14];
- 20., 21. un 22. pants par informācijas pieprasījumiem attiecībā uz finanšu iestāžu un virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēju kontiem un veiktiem darījumiem, kā arī to uzraudzību ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2014/41/ES par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās[15] darbības jomā;
- 23. pants nodrošina juridisko pamatu kopēju izmeklēšanas grupu (KIG) izveidei, lai atgūtu konfiscējamo īpašumu. Saskaņā ar ES tiesībām juridisko pamatu KIG izveidei nosaka 2000. gada maijā pieņemtā Konvencija par savstarpējo palīdzību krimināllietās un Padomes Pamatlēmums 2002/465/TI par kopējām izmeklēšanas grupām;
- attiecībā uz 31. un 32. pantu (aizsardzības pasākumi, tiesiskās aizsardzības līdzekļi un paziņošanas pienākumi), ciktāl tas attiecas uz Konvencijā un tās protokolā paredzētajiem tiesu iestāžu sadarbības pasākumiem aktīvu iesaldēšanas un

10 OV L 88, 31.3.2017., 6.–21. lpp.
11 OV L, 2024/1260, 2.5.2024.
12 OV L 186, 11.7.2019., 122.–137. lpp.
13 OV L 303, 28.11.2018., 1.–38. lpp.
14 OV L 119, 4.5.2016., 89.–131. lpp.
15 OV L 130, 1.5.2014., 1.–36. lpp.

konfiskācijas nolūkā, tie ietilpst iepriekš minētās Regulas (ES) 2018/1805 darbības jomā. Ciktāl tas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbības pasākumiem pierādījumu vākšanas nolūkā, 31. un 32. pants ietilpst Direktīvas 2014/41/ES darbības jomā. Ciktāl tas attiecas uz sadarbību starp aktīvu atguves dienestiem, 31. un 32. pants ietilpst Direktīvas (ES) 2024/1260 darbības jomā. Ciktāl tas attiecas uz valstu pasākumiem, 31. un 32. pants ietilpst Direktīvas (ES) 2024/1260 darbības jomā. Lielā mērā 31. un 32. pantā noteiktās tiesības un tiesiskās aizsardzības līdzekļi vispārīgāk arī ir aptverti ES procesuālo tiesību direktīvās attiecībā uz aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā, jo īpaši Direktīvā 2010/64/ES par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu, Direktīvā 2012/13/ES par tiesībām uz informāciju, Direktīvā 2013/48 par tiesībām uz advokāta palīdzību, Direktīvā (ES) 2016/343 par nevainīguma prezumpciju un tiesībām piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā un Direktīvā (ES) 2016/1919 par juridisko palīdzību;

Tāpēc uz lielāko daļu pienākumu, kas izriet no Eiropas Padomes Konvencijas Nr. 198 papildprotokola, attiecas ES tiesību akti.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Neattiecas.

- **Proporcionalitāte**

Šī iniciatīva paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi attiecīgo politikas mērķu sasniegšanai, un tādējādi tā ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā noteikts LES 5. panta 4. punktā. Savienībai ir vislabākās iespējas rīkoties, jo Savienība jau ir īstenojusi iekšējo kompetenci šajā jomā, pieņemot dažādus juridiskus instrumentus tiesu iestāžu un tiesībaizsardzības iestāžu sadarbības krimināllietās jomā, jo īpaši ar mērķi atvieglot noziedzīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu, tostarp pārrobežu lietās.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikums Padomes lēmumam ir iesniegts saskaņā ar LESD 218. panta 5. punktu, kurā paredzēts, ka Padome pieņem lēmumu, ar ko atļauj nolīgumu parakstīt un piemērot provizoriski. Nav cita juridiska instrumenta, ko varētu izmantot šajā priekšlikumā izvirzītā mērķa sasniegšanai.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Neattiecas.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Eiropas Komisija par šo priekšlikumu nav veikusi īpašu apspriešanos ar ieinteresētajām personām.

Konvencijas izstrāde bija Eiropas Padomes Noziedzīgi iegūtu aktīvu atgūšanas ekspertu komitejas sadarbības centienu rezultāts, iesaistot Eiropas Padomes dalībvalstis, kā arī novērotājas valstis, Finanšu darījumu darba grupu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Narkotiku un noziedzības novēršanas biroju (*UNODC*) un tiesību ekspertus.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Savienības sarunu nostājas par konvenciju ir sagatavotas, apspriežoties ar Padomes Ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupu (*COPEN*).

- **Ietekmes novērtējums**

Neattiecas.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Neattiecas.

- **Pamattiesības**

Parakstot protokolu, Eiropas Savienība nosaka kopējus minimālos standartus pamattiesību aizsardzībai saistībā ar protokolā paredzētajiem pasākumiem.

Dažas pamattiesības un pamatbrīvības, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk "Harta"), ir īpaši svarīgas. Tas ietver tiesības uz īpašumu (17. pants), tiesības uz taisnīgu tiesu un efektīvu tiesību aizsardzību (47. pants), nevainīguma prezumpciju un tiesības uz aizstāvību (48. pants), kā arī tiesības uz personas datu aizsardzību (8. pants).

Attiecībā uz iejaukšanos tiesībās uz īpašumu 31. panta 1. punkts nostiprina protokolā nepieciešamības un proporcionalitātes principu, kas ir būtisks, lai nodrošinātu iejaukšanās pamattiesībās likumību. Turklāt 3. un 4. punktā ir noteikti svarīgi aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka nenotiek nelabojama iejaukšanās tiesībās uz īpašumu, ja skartajai personai nav bijusi iespēja tikt uzklausītai. Turklāt attiecīgajos noteikumos ir tieši ieviesti ierobežojumi konfiskācijas pasākumu, jo īpaši paplašinātas konfiskācijas un konfiskācijas bez notiesājoša sprieduma, izmantošanai, kā arī ar šo protokolu ieviesto jauno pagaidu pasākumu izmantošanai (sk. cita starpā 3., 4. un 5. pantā paredzētās atrunas iespējas), paredzot, ka šādiem pasākumiem ir jānodrošina atbilstība nepieciešamības un proporcionalitātes principam. Kā izklāstīts Konvencijas paskaidrojuma ziņojumā[16], pieprasījuma atzīšanu var atteikt, ja pasākums vai pasākumi, ko kompetentās valsts iestādes nevarētu noteikt vai veikt pieprasījuma saņēmējā Pusē, kopumā vai līdzīgā gadījumā būtu pretrunā minētās Puses iekšzemes tiesību aktu pamatprincipiem. Iekšzemes tiesību aktu pamatprincipi var ietvert, piemēram, taisnīgas tiesas standartus, nevainīguma prezumpciju, kā arī nepieciešamības un proporcionalitātes principu. Šo principu noteiktos ierobežojumus Puses var paust, cita starpā izmantojot protokola 3., 4. un 5. pantā paredzētās atrunas iespējas.

31. panta 2. punktā kopumā ir noteikts Pušu pienākums nodrošināt, ka visas personas, kuras skar pasākumi attiecībā uz aktīvu izsekošanu, pagaidu pasākumi īpašuma izņemšanai vai iesaldēšanai, konfiskācijas pasākumi, kā arī pirmskonfiskācijas pārdošana, var pieprasīt tiesības uz taisnīgu tiesu un efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kā noteikts arī ES tiesību aktos. Turklāt Pusēm ir jāgarantē tiesības uz aizstāvību. Šis noteikums balstās uz konvencijas 8. pantā noteiktajiem pienākumiem attiecībā uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem personām, kuras skar pasākumi gan saskaņā ar Konvenciju, gan protokolu, un paplašina tos. Šā protokola 31. panta detalizētākā un izvērstākā formulējuma mērķis ir atspoguļot Eiropas standartu attiecībā uz procesuālajām tiesībām un garantijām attīstību, arī attiecībā uz tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, noziedzīgi iegūtu līdzekļu atgūšanas kontekstā kopš konvencijas pieņemšanas, jo īpaši pieaugošo konfiskācijas pasākumu bez notiesājoša sprieduma izmantošanu. 31. panta darbības joma ir paplašināta, attiecinot to uz personām, kuras skar pasākumi saskaņā ar Konvenciju, lai nodrošinātu, ka personām, kuras skar šādi pasākumi, ir tādas pašas tiesības un aizsardzības līmenis kā personām, kuras skar pasākumi saskaņā ar

[16] Konkrēti skat. 140. un 141. punktu.

protokolu. Turklāt, kā izklāstīts protokola paskaidrojuma ziņojumā, sadarbību var atteikt saskaņā ar Konvencijas 28. pantu, ja ārvalstu pieprasījums neatbilst standartiem, kuri noteikti pieprasījuma saņēmējas valsts tiesību aktu pamatprincipos.

Protokols nodrošina atbilstību ES standartiem personas datu aizsardzības jomā, garantējot atbilstošu datu aizsardzības pasākumu piemērošanu personas datu apstrādei (9., 12. un 17. pants), kā arī paredzot atbilstošus nosacījumus šādu datu apmaiņai ar citām Pusēm (29. pants).

Tāpat jāatzīmē, ka Konvencijas 46. panta 6. punkts nosaka, ka "*FIU* var atteikties izpaust informāciju, kura var traucēt kriminālizmeklēšanu, ko veic pieprasījuma saņēmēja Puse, vai – izņēmuma apstākļos –, ja informācijas atklāšana būtu acīmredzami nesamērīga fiziskas vai juridiskas personas vai attiecīgās Puses likumīgajām interesēm vai kā citādi nesaskanētu ar pieprasījuma saņēmējas Puses valsts tiesību pamatprincipiem. Ikvienu šādu atteikumu pienācīgi izskaidro tai *FIU*, kas pieprasa informāciju."

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Komisija uzskata, ka no juridiskā viedokļa šā protokola parakstīšana un noslēgšana principā neietekmē budžetu.

Būtu jāatzīmē, ka ne šajā protokolā, ne tā Konvencijā (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 198) nav klauzulas, kas paredzētu prasību Savienībai veikt finansiālu ieguldījumu to finansēšanā, ja tā kļūtu par Pusi.

Tomēr Ministru komiteja ir pieņēmusi Rezolūciju CM/Res(2022)6 par finanšu kārtību Eiropas Savienības un trešo valstu dalībai Eiropas Padomes konvenciju pēcpasākumu mehānismos, kurā noteikts, ka gadījumos, kad Savienība ir uzaicināta un kļūst par tādas Eiropas Padomes konvencijas pusi, kurā nav iekļauta klauzula par finansiālu līdzdalību tās pēcpasākumu mehānismā pēc rezolūcijā noteiktā izvēles datuma, tai ir jāpiedalās minētās konvencijas darbības finansēšanā, ievērojot rezolūcijā noteikto kārtību. Lai gan Komisija uzskata, ka šāda vienpusēja rezolūcija Savienībai nevar būt saistoša, tā ir novedusi pie diskusijām, kurās tika panākts kompromiss, saskaņā ar kuru Savienība paziņoja par savu nodomu brīvprātīgi veikt finansiālu ieguldījumu. Vēl nav skaidrs, vai līdzīga kārtība tiks atrasta (būs jāatrod) attiecībā uz šo Konvenciju un protokolu.

Šādā gadījumā, tiklīdz būs novērstas juridiskās neskaidrības attiecībā uz iespējamo ieguldījumu, kopā ar priekšlikumu lēmumam par pašas Konvencijas noslēgšanu tiks iesniegts finanšu pārskats, kurā izklāstīta sīka informācija par ietekmi uz budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Protokolā ir noteikts, ka noteikumus, kas reglamentē Varšavas konvencijas īstenošanas pārraudzību (Konvencijas 48. pants), *mutatis mutandis* piemēro protokolam. Atbilstoši Konvencijai izveidotā Pušu konference (*COP*) pilda Konvencijas 48. pantā noteiktās funkcijas šā protokola mērķiem, attiecīgā gadījumā tiekoties tikai šā protokola Pušu sastāvā.

Konvencijas reglamenta 19. noteikumā ir izklāstīti pārraudzības darbību veikšanas noteikumi. Tomēr 9. plenārsēdē *COP* nolēma apturēt 19. noteikumā paredzēto procedūru un sākotnēji uz diviem gadiem piemērot transversālu tematiskās uzraudzības pieeju saskaņā ar nesen pieņemto 19.a noteikumu, un 11. plenārsēdē 2019. gadā par šo jautājumu notika turpmākas vērtējošas diskusijas. *COP* 16. plenārsēdē (2024. gadā) nolēma atjaunot 19. panta

piemērošanas apturēšanu vēl uz pieciem gadiem (t. i., līdz 2029. gadam) un šajā periodā turpināt transversālo tematisko uzraudzību saskaņā ar 19.a pantu.

19.a noteikumā ir izklāstīti horizontālās uzraudzības noteikumi attiecībā uz atsevišķiem Konvencijas pantiem. Katra dalībvalsts tiks pārraudzīta saskaņā ar 19.a pantā izklāstītajiem noteikumiem.

Reglamentā tika iekļauta īpaša klauzula par Eiropas Savienības iesaistīšanos Konvencijas īstenošanas pārraudzībā. 19. noteikuma 33. punktā paredzēts, ka jauni noteikumi par Konvencijas īstenošanas pārraudzību tiks izstrādāti pēc tam, kad Eiropas Kopiena būs ratificējusi Konvenciju. 19.a noteikumā nav paredzēta īpaša klauzula.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Neattiecas.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

1. pantā ir izskaidrots protokola mērķis.

2. pantā ir iekļautas finanšu izmeklēšanas, virtuālo aktīvu, virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēju un terorisma finansēšanas definīcija.

3. pantā ir paredzēta paplašināta konfiskācija.

4. pantā ir paredzēta konfiskācija bez notiesājoša sprieduma.

5. pantā ir paredzēta trešo personu īpašuma konfiskācija.

6. pantā paredzēti pagaidu pasākumi un atsauces uz Konvencijas 4. pantu, kas piemērojams protokolam.

7. pantā ir paredzētas izmeklēšanas pilnvaras un metodes.

8. pantā ir paredzēta finanšu izmeklēšana.

9. pantā ir paredzēts izveidot mehānismu, kas ļauj identificēt jebkuru fizisku un juridisku personu, kura ir bankas, maksājumu vai vērtspapīru kontu, kā arī individuālo seifu un virtuālo aktīvu kontu turētāja, un reglamentē finanšu ziņu vākšanas vienību, aktīvu atguves dienestu un citu kompetento iestāžu piekļuvi šai informācijai.

10. pantā ir paredzēta piekrišanas aizdomīgiem darījumiem, kontiem un darījuma attiecībām (nav iekļauta šajā priekšlikumā) apturēšana vai atsaukšana.

11. pantā ir paredzēta aktīvu atguves dienestu izveide un to uzdevumu noteikšana, kā arī aktīvu atguves dienestu pilnvaras veikt steidzamus pagaidu pasākumus.

12. pantā ir paredzēta aktīvu atguves dienestu piekļuve informācijai.

13. pantā ir paredzēti aktīvu pārvaldības vispārīgie principi, tostarp aktīvu pārvaldības plānošana un starptautiskās sadarbības kontaktpunktu izveide.

14. pantā ir paredzēta aktīvu pārvaldības biroju izraudzīšanās, viņu funkcijas un starptautiskās sadarbības kontaktpunktu izveide.

15. pantā ir paredzēta pirmskonfiskācijas pārdošana un pienākums nodrošināt šādas pārdošanas ieņēmumu vērtību.

16. pantā ir paredzēta iesaldēta, izņemta un konfiscēta īpašuma izmantošana

17. pantā ir paredzēts izveidot rīku informācijas par iesaldētu, izņemtu un konfiscētu īpašumu sniegšanai.

18. pantā ir noteikti vispārīgi principi un pasākumi efektīvas un rezultatīvas starptautiskās sadarbības nodrošināšanai, tostarp attiecībā uz iekšzemes izmeklēšanu veikšanu pirms ārvalstu rīkojumu atzīšanas un kompetento izdevējiestāžu darbības jomu.

19. pantā ir izklāstīti noteikumi un nosacījumi personas datu nosūtīšanai starp Pusēm.

20. pants reglamentē ārvalstu informācijas pieprasījumus par kontiem finanšu iestādēs vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzējos.

21. pants reglamentē ārvalstu informācijas pieprasījumus par darījumiem, ko veikušas finanšu iestādes vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēji.

22. pants reglamentē ārvalstu pieprasījumus pārraudzīt darījumus, ko veikušas finanšu iestādes vai virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēji.

23. pantā ir paredzēta iespēja divām vai vairākām Pusēm izveidot un izmantot kopēju izmeklēšanas grupu konfiscējamā īpašuma atgūšanai.

24. pantā ir paredzēta standarta veidlapu izmantošana, lai pieprasītu konfiscējamā īpašuma iesaldēšanu vai izņemšanu.

25. pantā ir paredzēta standarta veidlapu izmantošana, lai pieprasītu īpašuma konfiskāciju.

26. pants reglamentē īpašuma atgriešanu pieprasījuma iesniedzējai Pusei, lai atvieglotu tā restitūciju iepriekšējiem likumīgajiem īpašniekiem, kā arī kompensāciju noziegumos cietušajiem.

27. pants reglamentē konfiscētā īpašuma sadali starp pieprasījuma iesniedzēju Pusi un pieprasījuma saņēmēju Pusi un paredz iespēju attiecīgā gadījumā šāda īpašuma sadalē iesaistīt arī citas Puses. Tas arī reglamentē to, kā saskaņā ar Konvenciju notiek izmaksu sadalījums par sadarbības pieprasījumu, kas atviegloja konfiskāciju, izpildi.

28. pantā ir paredzēta starptautiskā sadarbība piekrišanas aizdomīgiem darījumiem, kontiem un darījuma attiecībām (nav iekļauta šajā priekšlikumā) apturēšanas vai atsaukšanas jomā.

29. pantā ir paredzēta starptautiska sadarbība starp aktīvu atguves dienestiem, arī kontaktpunktu izveide.

30. pantā ir paredzēta starptautiska sadarbība attiecībā uz īpašuma pārvaldību.

31. pantā ir paredzēti aizsardzības pasākumi un tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz protokolā paredzētajiem pasākumiem.

32. pantā ir paredzēta lēmumu par pagaidu pasākumiem un konfiskāciju paziņošana skartajām personām.

33. pantā ir paredzēti drošības pasākumi, lai aizsargātu aktīvu atguves dienesta apstrādātos datus pret neatļautu piekļuvi.

34. pantā ir noteikts, ka Pusēm ir jānodrošina pietiekami resursi aktīvu atguves dienestiem un aktīvu pārvaldības birojiem, kā arī apmācība kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas aktīvu atgūšanā un saistītajā izmeklēšanā.

35. pants attiecas uz protokola pārraudzības mehānismu un strīdu izšķiršanas mehānismu.

36. pantā ir reglamentēta protokola saikne ar Konvenciju.

37. pants attiecas uz parakstīšanas un ratifikācijas procesu.

38. pants attiecas uz protokola stāšanos spēkā.

39. pants attiecas uz pievienošanos protokolam.

40. pantā ir noteikta teritoriālā piemērošana.

41. pants reglamentē protokola denonsēšanu.

42. pantā ir izskaidrota protokola saikne ar citām konvencijām un nolīgumiem.

43. pants reglamentē deklarāciju un atrunu sniegšanu un atsaukšanu.

44. pants reglamentē paziņojumus, kas Eiropas Padomes ģenerālsekretāram jāsniedz Eiropas Padomes dalībvalstīm, kā arī citām attiecīgajām valstīm attiecībā uz protokolu.

Papildinājumā ir paredzēts konvencijas papildinājumā iekļaut kibernoziegumus.

- **Nolīguma parakstīšana un teksts**

Nolīguma tekstu iesniedz Padomei kopā ar šo priekšlikumu.

Saskaņā ar Līgumiem Komisijai ir jānodrošina nolīguma parakstīšana ar noteikumu, ka tas tiks noslēgts vēlāk.

2026/0194 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju papildprotokolu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu saistībā ar 218. panta 5. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Ar Lēmumu (ES) 2024/1764[17] Padome pilnvaroja Komisiju Eiropas Savienības vārdā piedalīties Eiropas Padomē sarunās par Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 198) ("Konvencija") papildprotokolu ("protokols").

(2) Protokolu pieņēma Eiropas Padomes Ministru komiteja 2026. gada 15. maijā, un to ir paredzēts atvērt parakstīšanai 2026. gada 14. oktobrī.

(3) Protokols atbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. panta 1. punktā minētajam Eiropas Savienības mērķim nodrošināt iekšējā tirgus darbību, pieņemot pasākumus.

(4) Protokolā cita starpā ir ietverti noteikumi par tā mērķi un darbības jomu, par virtuālo aktīvu un virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēju definīcijām, par finanšu ziņu vākšanas vienībām piešķirtajām apturēšanas pilnvarām, par sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un par centrāla automatizēta mehānisma (vai līdzīga mehānisma) izveidi valsts līmenī, kas satur informāciju par bankas kontiem, maksājumu kontiem, vērtspapīru kontiem, individuālajiem seifiem un virtuālo aktīvu kontiem.

(5) Protokolam ir potenciāls ievērojami stiprināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas sistēmas un saistīto sadarbību starp Eiropas Padomes dalībniecēm un citiem galvenajiem starptautiskajiem partneriem, kas var kļūt par tā Pusēm.

(6) Protokolā paredzētie noteikumi lielā mērā pārklājas ar citiem noteikumiem, un tos tik tiešām bija ietekmējuši kopīgie noteikumi, kas bija pieņemti ES līmenī. Minētie kopīgie noteikumi ietver jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2024/1640, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1805 un Eiropas

[17] Padomes Lēmums (ES) 2024/1764 (2024. gada 13. jūnijs), ar ko Komisiju pilnvaro Eiropas Savienības vārdā piedalīties sarunās par papildprotokolu Eiropas Padomes Konvencijai par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (OV L, 2024/1764, 24.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1764/oj).

Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2024/1260. Tāpat Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/42/ES, Padomes Pamatlēmumu 2005/212/TI, kā arī Padomes Pamatlēmumus 2003/577/TI un 2006/783/TI, kurus tomēr turpina piemērot tikai attiecībās ar Dāniju un Īriju un starp tām. Savienībai ir ekskluzīva ārējā kompetence attiecībā uz tām nolīguma daļām, kas var ietekmēt Savienības kopīgos noteikumus vai mainīt to darbības jomu. Tāpēc Savienībai protokols būtu jāparaksta kopā ar dalībvalstīm.

(7) Komisija piedalījās sarunās Savienības vārdā un ar savu līdzdalību nodrošināja, ka protokols ir saderīgs ar attiecīgajām Savienības tiesību jomām.

(8) Saskaņā ar protokola 37. pantu tas ir atvērts parakstīšanai Savienībai. Savienībai par protokola Pusi būtu jākļūst kopā ar tās dalībvalstīm, jo tā dala ārējo kompetenci ar dalībvalstīm jomās, uz kurām attiecas protokols. Jautājumi, uz kuriem attiecas protokols un kuri var ietekmēt kopīgos noteikumus vai mainīt to darbības jomu, ir Savienības ekskluzīvā ārējā kompetencē. Jāatgādina, ka starptautiskās saistības var ietekmēt vai mainīt ES kopīgo noteikumu darbības jomu arī tad, ja minētās saistības ietilpst jomā, uz kuru lielā mērā jau attiecas šādi noteikumi, ciktāl šādas saistības var apdraudēt ES noteikumu vienveidīgu un konsekventu piemērošanu un ar tiem izveidotās sistēmas pienācīgu darbību. Šis lēmums neskar to, ka dalībvalstis paraksta protokolu saskaņā ar savām iekšējām procedūrām.

(9) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725[18] 42. panta 1. punktu notika apspriešanās ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju, un tas sniedza atzinumu 2026. gada XX. XXXX.

(10) Tādēļ protokols būtu jāparaksta Savienības vārdā, ar noteikumu, ka tas tiks noslēgts vēlāk,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo atļauj Savienības vārdā parakstīt Eiropas Padomes Konvencijas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju, papildprotokolu, ar noteikumu, ka minētais protokols tiks noslēgts.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā [..].

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

[18] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).